

Arrest

nr. 326 211 van 6 mei 2025
in de zaken RvV X & X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

ten kantore van advocaat A. VANDECASTEELE
Noordstraat 7
8570 HARELBEKE

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op respectievelijk 20 april 2025 en 21 april 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 april 2025 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 25 april 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 april 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en advocaat A. VANDECASTEEL en advocaat Mr. A. SAKHI MIR-BAZ die verschijnen voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart te zijn geboren op (...) september 1989 en de Iraanse nationaliteit te hebben.

1.2. Verzoeker dient op 16 maart 2025 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoeker wordt op 9 april 2025 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), middels videoconferentie.

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 14 april 2025 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Iraanse nationaliteit. U bent afkomstig uit Isfahan. Hier huurde u een garage waar u auto's onderhield tegen betaling. Via V.K., de Armeense christelijke eigenaar van de garage naast u, geraakte u geïnteresseerd in het christendom. In tir 1403 (juni/juli 2024) bekeerde u zich tot het christendom. Rond het midden van mordad 1403 (juli/augustus 2024) woonde u een bijeenkomst bij in een huiskerk. Een klant zag tijdens mordad 1403 (juli/augustus 2024) een Bijbel op uw bureau liggen. Een paar dagen later kwam de Sepah u arresteren. Ze hielden u twee dagen gevangen. U kwam vrij na het betalen van een geldsom. U dook gedurende vier maanden onder bij uw oom in Boldaji. In mehr 1403 (september/oktober 2024) werd uw garage gesloten. Uw beroepsvergunning werd ook ingetrokken. De Sepah kwam u thuis zoeken in azar 1403 (november/december 2024) en in dey 1403 (december 2024/januari 2025).

Op 18 esfand 1403 (8 maart 2025) verliet u Iran met het vliegtuig. U landde op 9 maart 2025 in Tunesië na transit in Turkije. Op 16 maart 2025 verliet u Tunesië met het vliegtuig. U landde in België op 16 maart 2025. Omdat u reisde zonder geldig paspoort, werd u de toegang tot het grondgebied geweigerd. U diende vervolgens op de luchthaven een verzoek om internationale bescherming in.

Bij terugkeer naar Iran vreest u dat u gearresteerd zal worden door de autoriteiten.

Ter staving van uw verzoek legde u na het persoonlijk onderhoud enkele kopies van identiteitsdocumenten neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 en 57/6/4, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

De vaststelling dat u omwille van het gebruik van valse reisdocumenten werd aangehouden bij uw aankomst op de luchthaven van Zaventem rechtvaardigde dat er een versnelde procedure cfr. artikel 57/6/1, §1, d) van de Vreemdelingenwet werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek tijdens deze fase van de procedure. U heeft immers de autoriteiten misleid met betrekking tot uw identiteit en/of uw nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle stukken aanwezig in uw administratieve dossier, dient vastgesteld te worden dat u geen aanspraak maakt op het vluchtelingenstatuut of het subsidiaire beschermingsstatuut. Er wordt immers geen geloof gehecht aan uw bekering tot het christendom.

Uw verklaringen over uw christelijke activiteiten in Iran kunnen niet overtuigen.

- *Over V.K. weet u enkel dat hij behoort tot een Armeense familie, een zus heeft, dat hij sinds tienjaar in Isfahan woont en ook een garage heeft waar hij versnellingsbakspecialist is. Verder komt u niet. U weet niet waar hij woonde voordat hij naar Isfahan kwam. U weet niet wat de rol van V. in de kerk was (notities van het persoonlijk onderhoud CGVS, dd. 9/04/2025, p. 8). Hij is al sinds vier jaar uw winkelbuur, jullie gingen soms bij elkaar langs om te praten, jullie wisselen klanten uit, jullie zijn samen naar de huiskerk gegaan en hij inspireerde u door zijn karakter voor uw bekering (CGVS, p. 8, 9). Er kan verwacht worden dat u meer over hem zou kunnen vertellen.*
-

- *Gevraagd wat precies de reden was voor uw bekering en welke eigenschappen van V. u aantrokken tot het christendom, verwees u telkenmale naar zijn eerlijkheid (CGVS, p. 3, 9). Zelf beleeft u uw geloof door eerlijk te zijn en respect te hebben voor anderen (CGVS, p. 6). Eerlijkheid en respect kunnen bezwaarlijk als uniek christelijke eigenschappen worden beschouwd.*

•

- *U blijft vaag over de viering van de mis in de huiskerk. U kunt enkel vertellen dat jullie het heilige boek gelezen hebben, dat jullie dankbaarheid geuit hebben en dat jullie gebeden hebben. Meer niet (CGVS, p. 8, 10). Er kan verwacht worden dat u meer details zou kunnen geven over de viering.*

- *U kent de naam van de priester van de huiskerk waar u met V. naartoe ging niet (CGVS, p. 7).*

Voorts laat ook uw kennis aangaande het christendom te wensen over.

- *U kent slechts één bijbels verhaal (CGVS, p. 13). Gevraagd hoe dit komt aangezien u dagelijks de bijbel zegt te lezen, antwoordt u dat u bepaalde pagina's meermaals herleest en begrippen opzoekt om alles goed te begrijpen (CGVS, p. 13). Dit maakt het des te meer opmerkelijk dat u zich geen enkel ander verhaal kan herinneren.*

- *U zegt dat uw lievelingsverhaal uit de Bijbel het vermenigvuldigen van de broden is, maar u kan hierover enkel vertellen dat er veel mensen zijn en heel weinig brood en vis en dat Jezus ervoor zorgt dat al de mensen gevoed worden. Meer kan u hier niet over vertellen. U kan niet zeggen hoeveel broden en vissen er waren voor de vermenigvuldiging (CGVS, p. 6).*

- *U kan geen enkel boek uit het oude testament opnoemen (CGVS, p. 13).*

- *U kan Petrus opnoemen als een van de apostelen, maar buiten het feit dat hij de eerste was die in Jezus geloofde en dat hij tot het laatste moment in Jezus bleef geloven, weet u niets over hem (CGVS, p. 13).*

- *U kent de tien geboden niet en weet niet wat deze zijn (CGVS, p. 14).*

- *U kan geen christelijke feestdagen opnoemen (CGVS, p. 14).*

- *U weet niet wat Pasen is (CGVS, p. 14).*

- *Dat u wel in staat bent om tien van de apostelen op te noemen wijst duidelijk op ingestudeerde kennis (CGVS, p. 13).*

Het is absoluut niet geloofwaardig dat u enerzijds aangeeft diepgaande opzoekingen over het Christendom gedaan te hebben op het internet totdat u overtuigd was dat u zich wilde bekeren én dat u de Bijbel nog steeds een à twee uur per dag leest, maar dat uw kennis van het christendom anderzijds bijzonder beperkt blijkt te zijn (CGVS, p. 4, 6). Bijgevolg kan er aan uw beweerde bekering geen enkel geloof gehecht worden.

Aangezien er aan uw beweerde bekering geen geloof kan worden gehecht, zijn ook uw verklaringen aangaande uw problemen met de autoriteiten ongeloofwaardig. Dit wordt verder ondersteund door de volgende elementen.

- *Het is volstrekt onaannemelijk dat u op uw werkplaats, waar klanten vrij binnenwandelden, openlijk een bijbel zou lezen die direct als dusdanig herkenbaar is (CGVS, p. 4).*

- *U bent niet consistent over de tijdsperiode die verlopen is tussen het moment dat de klant de Bijbel ontdekte in uw winkel en het moment dat de Sepah u oppakte. Bij de DVZ stelt u dat hier één dag tussen zat (vragenlijst CGVS, dd. 20 maart 2025, vraag 3.5.). Bij het CGVS zegt u eerst dat de Sepah drie à vier dagen later kwam en daarna dat ze twee à drie dagen later kwamen (CGVS, p. 4, 14) Er kan verwacht worden dat u consistent zou zijn in uw tijdsaanduidingen.*

- *U vermeldde bij de DVZ niet dat de Sepah twee maal naar uw huis is gekomen toen u ondergedoken leefde. Hiermee geconfronteerd, stelt u dat ze u hier niet naar gevraagd hebben. Er wordt van u verwacht dat u zelf de kernelementen in uw relaas aanhaalt bij de DVZ. U zegt zelf dat het bezoek van de Sepah u heeft aangezet om Iran te verlaten (CGVS, p. 14).*

- *U kan geen begin van bewijs van uw arrestatie of vrijlating voorleggen (CGVS, p. 11).*

- *U verklaarde met uw eigen paspoort via de luchthaven Iran te hebben verlaten (CGVS, p. 4). U legde uw paspoort evenwel niet neer, dit zou op de luchthaven in Tunesië zijn afgenomen door de smokkelaar (CGVS, p. 5). U gaf aan dat, hoewel u op een lijst stond om aangehouden te worden (CGVS, p. 14), u met behulp van een smokkelaar die connecties had op de luchthaven probleemloos de gate kon passeren (CGVS, p. 4). Dit kan evenwel niet overtuigen. Uit informatie in het bezit van het Commissariaat-generaal blijkt immers dat een illegaal vertrek waarbij omkoping een rol speelt quasi onmogelijk is, aangezien de vele controles zulks zeer duur en complex maken. Hierbij kan nog gewezen worden op uw verklaringen waaruit blijkt dat u van de smokkelaars slechts één enkele instructie meekreeg: ze gaven enkel mee door welke gate u moest gaan (CGVS, p. 4). Dat de beschikbare informatie enerzijds stelt dat de door u beweerde vertrekwijze complex is, maar dat u anderzijds slechts één bijzonder eenvoudige instructie meekreeg, is totaal onaannemelijk.*

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen kan er geen enkel geloof meer gehecht worden aan uw vluchtrelaas.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan het administratieve dossier toegevoegd.

De kopies van identiteitsdocumenten die u neerlegde hebben geen invloed op deze beslissing. Deze vormen louter een indicatie voor uw identiteit en nationaliteit.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

Verzoeker diende op 20 april 2025 en 21 april 2025 twee verzoekschriften in tegen dezelfde bestreden beslissing van 14 april 2025. Het chronologisch eerst ingediende verzoekschrift is gekend onder rolnummer 337.259, terwijl het daarna ingediende verzoekschrift gekend is onder rolnummer 337.285.

In het geval waarbij meerdere verzoekschriften tegen dezelfde bestreden beslissing worden ingediend, schrijft artikel 39/68-2, eerste lid van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) het volgende voor: *“Indien een verzoekende partij meerdere ontvankelijke verzoekschriften heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing dan worden deze beroepen van rechtswege gevoegd. In dit geval oordeelt de Raad op grond van het als laatste ingediende verzoekschrift, tenzij de verzoekende partij uitdrukkelijk aan de Raad en ten laatste ter terechtzitting, het verzoekschrift aanduidt op grond waarvan hij dient te oordelen. De verzoekende partij wordt geacht afstand te doen van de overige ingediende verzoekschriften.”*

De zaken met de rolnummers 337.285 en 337.259 worden van rechtswege gevoegd. Ter terechtzitting duidt verzoeker het eerst ingediende verzoekschrift, gekend onder rolnummer 337.259, aan als het verzoekschrift op grond waarvan de Raad dient te oordelen. De advocaat die optreedt in het laatst ingediende verzoekschrift, gekend onder rolnummer 337.258, stelt ter terechtzitting uitdrukkelijk afstand te doen. Bijgevolg oordeelt de Raad enkel op grond van het verzoekschrift met rolnummer 337.259.

3. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een eerste, tweede en derde middel een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, b) en c) van de Vreemdelingenwet, van artikel 1.A. van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij verschaft vooreerst een theoretische uiteenzetting omtrent het begrip vluchteling.

Vervolgens verwijst verzoeker naar landeninformatie, waaruit het risico voor Christenen blijkt. Hij stelt dat hij de bescherming van de lokale autoriteiten niet kan invoeren, omdat zij bekeerlingen juist vervolgt.

Verzoeker stelt verder dat er geen rekening werd gehouden met zijn verklaringen. Hij volhardt dat hij oprecht is bekeerd. Verzoeker geeft toe dat zijn kennis niet uitgebreid is, maar acht dit een positieve indicatie in zijn geval. Hij benadrukt de basis te kennen, maar dat niet kan worden verwacht dat hij heel de Bijbel kent. Verzoeker verwijst en citeert uit de notities van het persoonlijk onderhoud. Hij meent dat de afgelegde verklaringen ruim voldoende zijn.

Verzoeker stelt bekering als verliefd worden te zien en verwijst naar een artikel, waarin wordt aangegeven dat iedere bekering uniek is; dat men moeilijk kan verwachten dat iedereen die stap helemaal “volgens het boekje” doet en dat de manier waarop iemand tot bekering komt meestal samenhangt met zijn sterkst aanwezige karakteraspect.

Verzoeker gaat opnieuw in op het objectief risico voor bekeerlingen bij een terugkeer naar Iran, zowel van de overheid als van de bevolking en zijn familie, waarbij hij citeert uit landeninformatie.

Verzoeker geeft aan dat hij tijdens zijn vasthouding in het opvangcentrum in contact is gekomen met een Brusselse pastoor en dat hij via telefoon deelneemt aan bijeenkomsten.

Verzoeker geeft aan dat zijn contact met zijn familie niet meer goed loopt en dat hij daarom geen stukken kan neerleggen over zijn detentie en vrijlating in Iran.

Vervolgens gaat verzoeker in op de subsidiaire beschermingsstatus.

Hij benadrukt door zijn bekering het risico te lopen om slachtoffer te worden van onmenselijke en vernederende behandelingen en dat zijn persoonlijke omstandigheden voldoende zijn in het kader van de

“sliding scale”. Verzoeker verwijst naar het ambtsbericht van Nederland aangaande de mensenrechtensituatie.

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie,

voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.4. In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. De beoordeling

4.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1.1. Verzoeker verklaart zijn herkomstland te hebben verlaten, nadat hij door de Sepah werd gearresteerd vanwege een bekering tot het Christendom. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het gestelde in het feitenrelaas, dat door verzoeker niet wordt betwist.

4.1.2. De Raad merkt vooreerst op dat het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat *“in het kader van verzoeken om internationale bescherming wegens vrees voor vervolging op grond van godsdienst niet alleen rekening [dient] te worden gehouden met de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met zijn godsdienstige overtuigingen en de omstandigheden waarin deze werden verworven, de wijze waarop hij zijn geloof opvat en beleeft (of het feit dat hij niet gelooft), zijn verhouding tot de dogmatische aspecten, rituelen of voorschriften van de godsdienst waartoe hij volgens zijn verklaringen behoort, of waarvan hij afstand wil nemen, het feit dat hij, in voorkomend geval, een bijzondere rol speelt bij het overbrengen van zijn geloof, alsook interacties tussen religieuze factoren en identiteits-, etnische of genderfactoren.”* (HvJ 4 oktober 2018, nr. C-56/17, Fathi, pt. 88).

Met andere woorden, om de geloofwaardigheid van een bekering in het kader van een verzoek om internationale bescherming te beoordelen, moeten volgende drie elementen worden beoordeeld:

- de omstandigheden waarin de godsdienstige overtuiging werd verworven; dit zijn de motieven voor en het proces van bekering;
- de verhouding tot de dogmatische aspecten, rituelen of voorschriften van de godsdienst waartoe de verzoeker volgens zijn verklaringen behoort; dit is zijn kennis van het nieuwe geloof;
- de wijze waarop de verzoeker het geloof opvat en beleeft, zoals activiteiten die hij onderneemt binnen de nieuwe geloofsovertuiging en het effect van de veranderingen.

De drie elementen kunnen in theorie weliswaar van elkaar gescheiden worden, maar in de praktijk niet volledig los van elkaar worden beoordeeld. Een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling dringt zich op, waarbij de Raad alle elementen die beschikbaar zijn in het rechtsplegingsdossier betreft, zoals de verklaringen, documenten en de feitelijke informatie die een verzoeker voorlegt over voormelde drie elementen. Deze moeten niet alleen worden gezien in hun onderlinge samenhang, maar ook in het licht van verzoekers individuele situatie en persoonlijke omstandigheden.

Het enkele feit dat een verzoeker interesse heeft in een andere religie is niet voldoende om een nood aan internationale bescherming aan te tonen. De verzoeker moet aannemelijk maken dat hij door zijn interesse ook een andere godsdienst heeft, dit is een bepaalde geloofsovertuiging.

Deze bekering tot een andere godsdienst moet oprecht zijn, in die zin dat verzoeker *in concreto* aannemelijk moet maken dat hij daadwerkelijk door het christendom overtuigd is, d.i. dat zijn bekering is ingegeven door een oprechte en ernstige innerlijke geloofsovertuiging. Indien een daadwerkelijke en oprechte bekering

aannemelijk is gemaakt, wordt uitgegaan van een geloofwaardige bekering. Volgens het EHRM is er sprake van een oprechte persoonlijke geloofsovertuiging wanneer er sprake is van een zekere overtuigingskracht, ernst, samenhang en belangrijkheid (*"a certain level of cogency, seriousness, cohesion and importance"*; EHRM 23 maart 2016, nr. 43611/11, F.G./Zweden, par. 144).

Bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van de bekering moeten de drie voormelde elementen (proces/motieven, kennis en activiteiten) worden betrokken en gewogen waarbij het persoonlijke, doorleefd verhaal van verzoeker van belang is. In het algemeen kan dan ook worden gesteld dat binnen de beoordeling van de drie elementen het zwaartepunt ligt op de verklaringen van de verzoeker over zijn eigen ervaringen en zijn persoonlijke beleving met betrekking tot deze drie elementen. Binnen deze drie elementen kan dan weer in het algemeen worden gesteld dat het zwaartepunt in de meeste gevallen ligt bij de motieven voor en het proces van bekering. Dit neemt niet weg dat indien er ten aanzien van één element minder aannemelijke verklaringen zijn afgelegd, de andere elementen dit kunnen 'compenseren', mits de verzoeker in staat is daarover verklaringen af te leggen die overtuigend genoeg zijn om de zwakkere elementen te 'compenseren'.

4.1.3. De Raad volgt de redenering van de commissaris-generaal dat verzoeker niet kan overtuigen in zijn bekering tot het christendom. De commissaris-generaal stelde terecht:

"Uw verklaringen over uw christelijke activiteiten in Iran kunnen niet overtuigen.

- Over V.K. weet u enkel dat hij behoort tot een Armeense familie, een zus heeft, dat hij sinds tienjaar in Isfahan woont en ook een garage heeft waar hij versnellingsbakspecialist is. Verder komt u niet. U weet niet waar hij woonde voordat hij naar Isfahan kwam. U weet niet wat de rol van V. in de kerk was (notities van het persoonlijk onderhoud CGVS, dd. 9/04/2025, p. 8). Hij is al sinds vier jaar uw winkelbuur, jullie gingen soms bij elkaar langs om te praten, jullie wisselen klanten uit, jullie zijn samen naar de huiskerk gegaan en hij inspireerde u door zijn karakter voor uw bekering (CGVS, p. 8, 9). Er kan verwacht worden dat u meer over hem zou kunnen vertellen.*
 - Gevraagd wat precies de reden was voor uw bekering en welke eigenschappen van V. u aantrokken tot het christendom, verwees u telkenmale naar zijn eerlijkheid (CGVS, p. 3, 9). Zelf beleeft u uw geloof door eerlijk te zijn en respect te hebben voor anderen (CGVS, p. 6). Eerlijkheid en respect kunnen bezwaarlijk als uniek christelijke eigenschappen worden beschouwd.*
 - U blijft vaag over de viering van de mis in de huiskerk. U kunt enkel vertellen dat jullie het heilige boek gelezen hebben, dat jullie jullie dankbaarheid geuit hebben en dat jullie gebeden hebben. Meer niet (CGVS, p. 8, 10). Er kan verwacht worden dat u meer details zou kunnen geven over de viering.*
 - U kent de naam van de priester van de huiskerk waar u met V. naartoe ging niet (CGVS, p. 7).*
- Voorts laat ook uw kennis aangaande het christendom te wensen over.*
- U kent slechts één bijbels verhaal (CGVS, p. 13). Gevraagd hoe dit komt aangezien u dagelijks de bijbel zegt te lezen, antwoordt u dat u bepaalde pagina's meermaals herleest en begrippen opzoekt om alles goed te begrijpen (CGVS, p. 13). Dit maakt het des te meer opmerkelijk dat u zich geen enkel ander verhaal kan herinneren.*
 - U zegt dat uw lievelingsverhaal uit de Bijbel het vermenigvuldigen van de broden is, maar u kan hierover enkel vertellen dat er veel mensen zijn en heel weinig brood en vis en dat Jezus ervoor zorgt dat al de mensen gevoed worden. Meer kan u hier niet over vertellen. U kan niet zeggen hoeveel broden en vissen er waren voor de vermenigvuldiging (CGVS, p. 6).*
 - U kan geen enkel boek uit het oude testament opnoemen (CGVS, p. 13).*
 - U kan Petrus opnoemen als een van de apostelen, maar buiten het feit dat hij de eerste was die in Jezus geloofde en dat hij tot het laatste moment in Jezus bleef geloven, weet u niets over hem (CGVS, p. 13).*
 - U kent de tien geboden niet en weet niet wat deze zijn (CGVS, p. 14).*
 - U kan geen christelijke feestdagen opnoemen (CGVS, p. 14).*
 - U weet niet wat Pasen is (CGVS, p. 14).*
 - Dat u wel in staat bent om tien van de apostelen op te noemen wijst duidelijk op ingestudeerde kennis (CGVS, p. 13).*

Het is absoluut niet geloofwaardig dat u enerzijds aangeeft diepgaande opzoekingen over het Christendom gedaan te hebben op het internet totdat u overtuigd was dat u zich wilde bekeren én dat u de Bijbel nog steeds een à twee uur per dag leest, maar dat uw kennis van het christendom anderzijds bijzonder beperkt blijkt te zijn (CGVS, p. 4, 6). Bijgevolg kan er aan uw beweerde bekering geen enkel geloof gehecht worden."

4.1.4. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Deze worden door de Raad overgenomen. Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. De Raad stelt vast dat verzoeker er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te weerleggen. Verzoeker volhardt in zijn verklaringen en bekering, doch brengt geenszins dienstige elementen bij die bovenstaande pertinente weigeringsmotieven kunnen ontkrachten. Waar verzoeker stelt dat het niet eerlijk is om te verwachten dat hij heel de Bijbel kent, wijst de Raad erop dat dergelijks geenszins van verzoeker werd verwacht. Wel werd verwacht dat verzoeker, die

verklaarde diepgaande opzoekingen te hebben gedaan, minstens een gedegen kennis van het christendom zou tentoonstellen, *quod non in casu*. Bovendien slaagt verzoeker er niet in zijn lacunaire kennis over V.K. – nochtans de persoon die hem zou hebben geïnspireerd om zich tot het christendom te bekeren, omdat zijn persoonlijkheid dermate openbarend was voor verzoeker – uit te klaren of te verschonen. Dat verzoeker niet verder komt dan het aangeven dat V.K. eerlijk in het leven stond, is niet overtuigend (zie notities persoonlijk onderhoud, NPO, p. 3 en 9).

4.1.5. Verzoeker verwijst nog naar een artikel van “*herscheping*”, waarin een parallel wordt getrokken tussen bekering en de relatie tussen man en vrouw, waarin wordt aangegeven dat bekering op verschillende manieren kan ontstaan en waarin wordt aangegeven dat de manier waarop iemand tot bekering komt meestal samenhangt met zijn sterkst aanwezige karakteraspect. De Raad wijst er hierbij vooreerst op dat de door verzoeker verschaftte hyperlink niet werkt, zodat de Raad de door verzoeker gebruikte bron niet kan verifiëren. Verder wijst de Raad erop dat de passages die door verzoeker in zijn verzoekschrift worden geciteerd alleszins zijn veralgemeende en gebrekkige verklaringen over zijn ervaringen en persoonlijke belevingen van zijn bekering niet kunnen verschonen. Verzoeker past de veralgemeende passages niet toe op zijn eigen persoonlijke situatie. Door aan te halen dat hij bekering ziet als “*verliefd worden*”, brengt hij de gedane beoordeling niet aan het wankelen, noch werpt hij hiermee een nieuw licht op zijn zaak. Verzoeker stelt verder nog dat hij sinds zijn vasthouding in het opvangcentrum in contact staat met een Brusselse pastoor en via telefoon deelneemt in de bijeenkomsten. Dit betreft echter niet meer dan een louter blote bewering, die op geen enkele wijze wordt gestaafd. Verzoeker heeft hiervan ook geen gewag gemaakt tijdens zijn persoonlijk onderhoud, waarbij hij in eerste instantie enkel verklaarde dat hij in België probeert niet te liegen en zich keurig te gedragen en, vervolgens doorgevraagd of hij nog andere dingen doet om zijn geloof te praktiseren, aangeeft dat hij momenteel niets doet. Het is hierbij bovendien pas nadat de *protection officer* zelf uitdrukkelijk vraagt of verzoeker bijvoorbeeld nog de Bijbel leest, dat hij stelt dat hij dit doet (zie NPO, p. 6). Verzoeker verschaft in zijn verzoekschrift ook geen verdere uitleg of duiding omtrent zijn context met deze Brusselse pastoor.

4.1.6. De Raad dient verder vast te stellen dat verzoeker geen enkel dienstig argument ontwikkelt tegen de volgende pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal, die door de Raad worden bijgetreden:

“Aangezien er aan uw beweerde bekering geen geloof kan worden gehecht, zijn ook uw verklaringen aangaande uw problemen met de autoriteiten ongeloofwaardig. Dit wordt verder ondersteund door de volgende elementen.

- Het is volstrekt onaannemelijk dat u op uw werkplaats, waar klanten vrij binnenwandelden, openlijk een bijbel zou lezen die direct als dusdanig herkenbaar is (CGVS, p. 4).*
- U bent niet consistent over de tijdspanne die verlopen is tussen het moment dat de klant de Bijbel ontdekte in uw winkel en het moment dat de Sepah u oppakte. Bij de DVZ stelt u dat hier één dag tussen zat (vragenlijst CGVS, dd. 20 maart 2025, vraag 3.5.). Bij het CGVS zegt u eerst dat de Sepah drie à vier dagen later kwam en daarna dat ze twee à drie dagen later kwamen (CGVS, p. 4, 14) Er kan verwacht worden dat u consistent zou zijn in uw tijds aanduidingen.*
- U vermeldde bij de DVZ niet dat de Sepah twee maal naar uw huis is gekomen toen u ondergedoken leefde. Hiermee geconfronteerd, stelt u dat ze u hier niet naar gevraagd hebben. Er wordt van u verwacht dat u zelf de kernelementen in uw relaas aanhaalt bij de DVZ. U zegt zelf dat het bezoek van de Sepah u heeft aangezet om Iran te verlaten (CGVS, p. 14).*
- U kan geen begin van bewijs van uw arrestatie of vrijlating voorleggen (CGVS, p. 11).*
- U verklaarde met uw eigen paspoort via de luchthaven Iran te hebben verlaten (CGVS, p. 4). U legde uw paspoort evenwel niet neer, dit zou op de luchthaven in Tunesië zijn afgenomen door de smokkelaar (CGVS, p. 5). U gaf aan dat, hoewel u op een lijst stond om aangehouden te worden (CGVS, p. 14), u met behulp van een smokkelaar die connecties had op de luchthaven probleemloos de gate kon passeren (CGVS, p. 4). Dit kan evenwel niet overtuigen. Uit informatie in het bezit van het Commissariaat-generaal blijkt immers dat een illegaal vertrek waarbij omkoping een rol speelt quasi onmogelijk is, aangezien de vele controles zulks zeer duur en complex maken. Hierbij kan nog gewezen worden op uw verklaringen waaruit blijkt dat u van de smokkelaars slechts één enkele instructie meekreeg: ze gaven enkel mee door welke gate u moest gaan (CGVS, p. 4). Dat de beschikbare informatie enerzijds stelt dat de door u beweerde vertrekwijze complex is, maar dat u anderzijds slechts één bijzonder eenvoudige instructie meekreeg, is totaal onaannemelijk.”*

Door louter te herhalen dat zijn contact met zijn familie niet goed is, zodat hij hierdoor geen bewijzen van zijn arrestatie en vrijlating kon voorleggen, brengt verzoeker voorgaande beoordeling – die ruimer is dan dat – niet aan het wankelen, noch werpt hij hiermee een nieuw licht op zijn zaak.

4.1.7. De Raad stelt vast dat verzoeker zich voor het overige beperkt tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht en een beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

4.1.8. Waar verzoeker nog in het algemeen verwijst naar de verslechtering voor wat betreft de rechten van vrouwen, religieuze en etnische minderheden en mensenrechtenverdedigers, evenals de straffen gesteld op overspel en kledingvoorschriften, volstaat het niet om louter te verwijzen naar algemene landeninformatie, zonder deze toe te passen op zijn individuele omstandigheden. Zoal hierboven reeds werd vastgesteld, kan verzoeker zich dienaangaande niet dienstig beroepen op zijn bekering naar het christendom. Verzoeker maakt verder niet *in concreto* aannemelijk een persoonlijke vrees voor vervolging of ernstige schade te moeten koesteren, omwille van de in dit algemeen rapport vermelde informatie.

4.1.9. Uit wat voorafgaat is gebleken dat geen geloof kan worden gehecht aan de (oprechte) bekering van verzoeker. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij zich bij een terugkeer naar zijn land van herkomst als christen zal manifesteren of dat hij als dusdanig gezien zal worden door zijn omgeving en heeft ook niet aangetoond dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst godsdienstige handelingen zal verrichten die hem blootstellen aan een werkelijk gevaar voor vervolging. De verwijzing in het verzoekschrift naar landeninformatie aangaande voormeld gevaar voor vervolging is in deze dan ook niet dienstig. Het voorgaande volstaat om vast te stellen dat aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker. Gelet op deze vaststellingen, is er geen reden om verder te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

4.2. De beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.2.1. Waar verzoeker meent dat de weigeringsbeslissing geen motivering bevat met betrekking tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 45/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vooreerst vast dat de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing aantoonde dat de weigering van de subsidiaire bescherming is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan, waardoor dit argument feitelijke grondslag mist. Verder wijst de Raad erop dat het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen echter niet betekent dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissingen heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker zich dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.2.2. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loot dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad echter noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden. Verzoeker brengt zelf geen gegevens in dit verband aan. Daar waar verzoeker inzake de subsidiaire beschermingsstatus nog verwijst naar de "*sliding scale*", zoals uitgewerkt in de jurisprudentie van het Hof van Justitie (HvJ 17 februari 2009 (GK), "Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie", nr. C-465/07), stellende dat er in zijn hoofde persoonlijk omstandigheden bestaan die de toepassing van de "*sliding scale*" rechtvaardigen, benadrukt de Raad evenwel dat deze "*sliding scale*" betrekking heeft op persoonlijke omstandigheden die tot gevolg hebben dat een verzoeker in vergelijking met een ander persoon een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Evenwel blijkt uit niets dat er actueel in Iran sprake is van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

4.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.4. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

4.5. Volledigheidshalve, waar verzoeker ter terechtzitting nog stelt dat hij geen bijstand van een advocaat had tijdens zijn onderhoud op het CGVS – een betoog waarvan geen spoor is terug te vinden in het verzoekschrift – wijst de Raad erop dat in de oproepingsbrief die door het CGVS aan verzoeker werd verstuurd uitdrukkelijk werd aangegeven dat verzoeker zich op de dag van zijn persoonlijk onderhoud kan laten bijstaan door een raadsman van zijn keuze. Verzoeker draagt bijgevolg zelf de verantwoordelijkheid wat de organisatie van zijn verdediging betreft en indien hij tijdens zijn gehoor door het CGVS de bijstand van zijn raadsman wenste, diende hij daartoe de nodige maatregelen te nemen. Verzoeker is immers vrij te beslissen of hij al dan niet wil worden bijgestaan door zijn raadsman tijdens het onderhoud. Indien hij gedurende het persoonlijk onderhoud de bijstand van zijn advocaat wenst, is het zijn taak om op diligente en alerte wijze zijn verdediging te organiseren. Verzoeker toont ook niet aan op welke wijze de aanwezigheid van de advocaat tijdens het persoonlijk onderhoud een invloed zou kunnen hebben gehad op zijn persoonlijke verklaringen en derhalve op de bestreden beslissing. Ter terechtzitting wordt ook niet vermeld welke elementen verzoeker niet heeft kunnen aanbrengen tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS door de afwezigheid van zijn advocaat en die hij niet zou kunnen aanbrengen in de procedure voor de Raad, die in deze over volle rechtsmacht beschikt.

4.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij op het commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. Tijdens het persoonlijk onderhoud kreeg verzoekende partij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, zij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in het bijzijn van een tolk Farsi. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekende partij en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

4.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand van het geding wordt vastgesteld in de zaak met rolnummer X.

Artikel 3

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 4

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes mei tweeduizend vijftwintig door:

N. DENIES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES